

Helg

i Smaalenene

Geriatrisk festival-sommer

Gamle rockere tåler alt. Det gikk opp for meg da jeg nylig leste Aftenpostens liste over norske pop- og rockfestivaler og hvem som skal spille der. For det er ikke ungdom med hiphop i blodet og rap i hodet som dominerer. Nei, det er gamle gutta, de som levde så hardt at vi regnet med at de skulle forgå innen neste plate var ferdiginnspilt. Men de

holder ut. Nå dukker de opp som skrømt fra en fjern fortid. Det går mot en geriatrisk festival-sommer.

Bob Dylan er en gjenganger i Norge. For lengst 60, og like aktiv nå som i 1964. Men «The times they are a'-changing» stemmer ikke helt. For nå kommer resten av de seiglivede fra 60- og 70-tallet mer eller mindre stor-

mende. Procol Harum («A Wither Shade of Pale») i alle fall sjefen sjøl, Gary Brooker, spiller på Lillehammer. Slade, som vi alle trodde ville gå en tidlig rockedød i møte, kan oppleves på Rjukan. Uria Heep og Manfred Mann har allerede besøkt landet. Lou Reed, en annen oppgående legende, bidrar på sitt vis til det geriatriske festivalinn-

SAMSTEMT: Maleri du kan se i Galleri Kvinnelist. Avisen gjør oppmerksom på at bildene er noe beskåret.

GNISTRER: Dette maleriet kan du se på Galleri Kvinnelist.

ENGELN: Vakre, vare og norske farger.

GLØDER: Et streif av Mexico i disse varme fargene.

Lytter til kjærligh

Det kommer stadig en engel inn på lerretet når Ana Luisa Reborá maler. I morgen åpner hun utstilling i Galleri Kvinnelist på Jeløya.

Ana Luisas malerier gnistrer i røde farger fra Mexico, og svever i sølv og blått fra Norge. Hun står midt i atelieret sitt på gården Ruud langt ute på et jorde i Eidsberg- og langt fra storbyen Guadalajara i Mexico der hun også har et hjem og et atelier. Helt nødvendig for Ana Luisa. Uten tre måneder i Mexico hvert år etter jul, vil hun forgå av kulde og mørke og blågrå farger i løpet av den norske vinteren.

Kjærligheten bragte henne til det langstrakte landskapet i Indre Østfold, de brune høstjordene, kuldegradene i luften og den innadvendte norske folkesjelen. Det viste seg i de første maleriene hun malte i

uthuset på Ruud gård for seks år siden; små ensomme grå hus på brune jorder. Ingen engler.

Nå er mye annerledes. Hun er selv blitt en del av det norske, samtidig som hun selvsagt har med seg det pulserende Mexico. Hun er en limpusiv engasjert opptatt person. Hun trekker fram de siste arbeidene sine og brer dem ut over gulvet i atelieret. Maleriene er malt med akryl på store akvarellpapir. Andre på store lerreter. Ana Luisas kunst er vakker. Levende. Noen av bildene som et knyttneveslag i magen. Fargene balanserer avstemt i samme valører i hvert enkelt maleri. Og så plutselig - som et utropsteg - en kontrast. Alltid har hun med et tydelig streif av lys i hvert maleri som om hun ønsker å dele sin optimisme og impulsivitet. Ana Luisa vil gi bort den skjønnheten hun finner rundt seg, inni seg. Men også de blå tonene hun selv har fått i sitt eget liv. I mange av ar-

beidene har engelen sneket seg inn med forskjellige budskap, alt etter hvordan vi andre oppfatter motivet med vår egen bakgrunn og livserfaring. Derfor er Ana Luisas kunst aldri likegyldig. Den taler til hver enkelt av oss.

Etter seks år i Norge har hun funnet den norske blå fargen. Sammen med de dype varme fargene fra Mexico, arbeider hun nå med hele fargesirkelen. I sterke talende valører. Tydeligvis mestrer hun hele spekteret, i motsetning til så mange kunstnere som bare behersker noen få farger de har tatt til sine.

- I mitt hjemland har de kalde norske fargene blitt tatt godt imot. Jeg er selv blitt glad i blått, fiolett og sølv. Lytter til de blå tonene i det norske folket og i naturen. Her i Norge fant jeg en ro jeg ikke får i Mexico hvor alt er mye mer stress. Norge er et utrolig vakkert land. Jeg trives her. Indre Østfold med sine stille, åpne landskap gir

ettertenksomhet og en stabilitet jeg trenger når jeg maler. Men innimellom blir det for stille. Da må jeg bare ut, finne på noe, reise vekk. Jeg er nok litt hyperaktiv, sier Ana Luisa ettertenksomt som forteller at hun de siste fire årene har hatt 13 store utstillinger i Norge, Europa og i Mexico.

Å være en berømt kunstner, som regnes blant de 50 viktigste kulturpersonlighetene i Guadalajara med sine åtte millioner innbyggere, har vært Ana Luisas liv i mange år. Hun er vokst opp i en kunstnerfamilie. Alle fire søsken i familien er kunstnere. Hardt arbeid har ført henne til øverste prisklasse og de beste galleriene. Hun selger alt hun maler i Mexico, men har også hatt en rekke utstillinger i USA og Europa. I Norge måtte hun begynne på nytt. Bare noen ganske få i Norge hadde hørt om Ana Luisa Reborá. Det ble en kunstnerisk stor overgang fra Mexico til norsk klima og byråkrati.

trykket - i Frogerbadet i Oslo. Pink Floyds «The Wall» er en ekte klassiker. Roger Waters, sentral i gruppa, kommer også til Frogerbadet.

Den politisk ukorrekte tenåringsopprøreren Alice Cooper (58) er straks back in Norway. Han har tålt tiden tann, påstås det. Smokie, big in Norway og kjent fra Momarkedet, vil vi møte i 100 år til, i sommer blant annet i Seljord. Sting, barsk sanger og musiker også på 70-tallet, kom-

mer til Molde - like barsk som den gang da.

Til Notodden bluesfestival kommer 70-talls-klassikere som Gary Moore, Thin Lizzy-medlem på 70-tallet, Johnny Winter (jada, han lever, sikkert like hvit i håret - om han har noe) og Canned Heat (jøss, klarte de seg også?). Og blues-legende Buddy Guy, stor allerede tidlig på 60-tallet, kommer til Kongsberg - med eller uten rulator.

Det er bare å innrømme; denne skribent setter pris på at gamlekarer har guts til å stå på videre. Planen er nemlig å møte The Rolling Stones (platedebuterte i -64) i Bergen om noen uker. Men konserten kan bli avlyst. Gitaristen Keith Richard (62) klatret nylig opp i en palme, ramlet ned og slo seg i hodet. Jeg holder fast ved at gamle rockere tåler alt. Men klatre i trær bør de ikke.

Bjørn Steinar Meyer, nyhetsre-aktør.

LEVENDE KUNST: Ana Luisa Rebora elsker arbeidet sitt.

Stilleheten og fargene

Selv med solid utdannelse bak seg, måtte hun søke om medlemskap i norske kunstnerorganisasjoner på bakgrunn av egne arbeider.

- For meg som kunstner har det vært en berikelse og utvikling å oppleve den norske folkesjelen og det norske landskapet. Det har ført til nye og spennende ting i mitt arbeid. Jeg jobber hardt. Stillheten i Eidsberg har gjort meg sterkere. Men jeg måtte begynne på nytt å banke på gallerienes dører. Jeg må stille ut for å gjøre meg kjent også her i Norge.

I april kom Ana Luisa hjem fra Mexico med suksess i kofferten. Hennes siste store utstilling i hjemlandet fikk strålende kritikk og solgte det meste.

- Jeg fikk en stor naturopplevelse da jeg kom hjem. Alt var hvitt av snø. Så plutselig kom varmen. Jeg opplevde den norske våren ordentlig med det lilla lyset, all hvitveisen og de små grønne bladene.

- Stillheten her ute taler til meg. Det gjør den fortsatt. Selv om jeg kan savne Mexico, er jeg så betatt av skjønnheten i det norske landskapet. Jeg har fått ro her ute til å snakke med englende. Her kan jeg høre dem, smiler Ana Luisa.

- Jeg arbeider alltid. Jeg må det. Malingen er mitt liv.

Noe Ana Luisa ikke kan venne seg til, er at vi nordmenn smiler så lite. Hun slutter aldri å forundre seg over de blå tonene som lever inni hennes nye landsmenn. Hvor vanskelig det er å bli kjent med dem.

- Men når dere åpner dere for venner, da kommer smilet, varmen og impulsiviteten fram, smiler Ana Luisa.

Ana Luisa er annerledes. Det funkler rundt henne. Hun smiler hele tiden. Ler av seg selv. Taler med hele kroppen og hendene. Sterkt blikk under markerte, svarte bryn. Et blikk jeg nødig vil oppleve når Ana Luisa er sint.

Det var en stille vårdag i april hun trengte luft under vingene. Stillheten ble plutselig øredøvende i atelieret. Som alltid vil Ana Luisa ha kunstnerisk påfyll. Hun dro en tur til Jeløya og besøkte Røed Gaard.

- Jeg ble så begeistret for Galleri Kvinnelist. Et levende uhyttelig galleri. Galleriet er et godt sted for å møte det norske publikumet. Røed Gaard har mange besøk, og en opplevelse å besøke. Som nabo til Galleri F15 er det mange som kommer innom Galleri Kvinnelist, mener Ana Luisa.

Etter et kort møte med galleriets eier, var en ny utstilling avtalt.

Med 25 malerier og åtte monotypier åpner den i morgen.

MÅ BANKE NYE DØRER: Ana Luisa Rebora er en berømt billedkunstner fra Mexico. Nå arbeider hun opp et like stort navn i Norge som i hjemlandet.

Kari Middelthon
kari.middelthon@smaalenene.no
telefon: 69 81 61 62